

[Henning Philipsen.]
skridtspartiets folk, der selv har skrevet det. Jeg har derfor tilladt mig for en gangs skyld at anvende nøjagtigt den samme terminologi, som fremskridtspartiet anvender om andre partiers forslag, og jeg tillader mig i min afvisning at anvende nøjagtigt den samme fremgangsmåde, som hr. Glistrup har anvendt her fra folketingets talerstol, når andre har stillet forslag og fremsat dagsordensforslag, og det er at rive dette forslag i stykker. Således! Så har vi givet udtryk for, hvad vi mener om det.

Formanden:

Man må gøre med sit papir, hvad man vil.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal ikke bruge tingets tid til anskuelserundervisning heroppefra. Jeg skal kun sige, at jeg ikke mener, forslaget i det hele taget er relevant. Offentligt byggeri er lagt hen til de forskellige folkevalgte, og folket har valgt disse menesker, som bestemmer byggeriet. Så kan jeg ikke se, at vi herfra skal bestemme i andre led, hvorledes byggeriet skal se ud; herinde har vi bestemmelse over det byggeri, som hører ind under vort område.

Jeg må derfor klart og tydeligt sige: vi er ikke interesseret i forslaget, og vi vil modarbejde det så meget, det er os muligt.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg vil først sige om § 1, at der er mange tilfælde, hvor vi ikke vil gå med til at iværksætte offentligt byggeri på 10 pct., der er mange tilfælde, hvor vi slet ikke vil have noget eller en mindre procent, og der er andre tilfælde, hvor vi mener, det ville være berettiget med både 20, 30 og endnu flere procenter.

Så vil jeg gerne sige, at vi kan ikke støtte forslaget, og vi vil stemme det ned. Vi kan i grunden ikke forstå, at fremskridtspartiet er så meget imod støtte til Solvoggen og andre teatergrupper, som dog efter min mening har både et sigte og et perspektiv i positiv retning med det, de laver. For her opfører fremskridtspartiet jo på folketingets og skatteydernes vegne også nogle teaterforestillinger, og desværre er disse teaterforestillinger af en sådan karakter, at de er negative i den retning, at de i virkeligheden er

med til at fremkalde det indtryk i befolkningen, at folketinget kan man bruge til hvad som helst. Det kan man i hvert fald se på fremskridtspartiets forslag.

Wilhelm (VS):

Vores mere generelle holdning til den offentlige sektor omtalte jeg under behandlingen af det foregående forslag, så den skal jeg ikke gentage, men bare henvise til.

Om dette forslag vil jeg sige, at hvis det var alvorligt ment, havde man selvfølgelig præciseret hensigten i et beslutningsforslag og så overladt til regeringen at finde ud af at lave nogle brugbare paragraffer. Men sådan som det står, er det jo klart nok, at det ikke er alvorligt ment. Man ved godt, at dette forslag ville få de mest vanvittige konsekvenser, hvis det bare blev vedtaget. Det er slet og ret et bang-bang forslag, ikke sandt? De, der bygger, og de, der foranstalter byggeri med mere end 10 pct. afsat til offentlige kontorer, de står til 2 års tugthus. Den er god i agitationen, og det er det, den skal bruges til: det er agitation på det mest primitive niveau.

Jeg kunne være fristet til at stille et ændringsforslag, der simpelt hen gik ud på, at i § 1 fjernes ordet „offentlige“. Så ville man se fremskridtspartiets venner over hele landet rejse sig i harmdirrende protest. Jeg skal lade være med det, men bare overlade det til eftertanke hos forslagsstillerne.

Ordføreren for forslagsstillerne (Dohrmann) (FP):

Rundt omkring i hele landet kæmper fremskridtsfolk en forgæves kamp, fulgt ganske vist af nogle enkelte andre, for at få stoppet det meningsløse og planløse offentlige byggeri, som finder sted. Tiderne har jo desværre forandret sig. Vi må alle sammen gøre os fuldstændig klart, at vi er kommet ind på det skråplan, at der rundt omkring i landet sidder nogle — ikke for at være grov, men alligevel — frådser, som beslutter at opføre den ene store, overflødige bygning efter den anden. Den slags spilloppen hasard med skatteborgernes penge ønsker vi nu at få sat en stopper for, ikke mindst i betragtning af, at de virkelige udgifter først kommer den dag, det hele skal til at køre.

Må jeg sige dette om den henvendelse, der er kommet fra Sønderjyllands amtskommune,